

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ

ANTONIO LA PERGOLA

της 16ης Δεκεμβρίου 1997 *

1. Στην υπό κρίση υπόθεση, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη της οδηγίας 93/89/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 1993, σχετικά με την εφαρμογή, εκ μέρους των κρατών μελών, των φόρων επί ορισμένων οχημάτων τα οποία χρησιμοποιούνται για οδική μεταφορά εμπορευμάτων, καθώς και των διοδίων και των τελών χρήσης που εισπράττονται για τη χρησιμοποίηση ορισμένων έργων υποδομής¹, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη και από την εν λόγω οδηγία.

2. Η οδηγία της οποίας η μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο αμφισβητείται αποσκοπεί στην προοδευτική προσέγγιση των εθνικών νομοθεσιών περί φορολογήσεως των οδικών μεταφορών, με στόχο την εξάλειψη των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού μεταξύ των κοινοτικών επιχειρήσεων μεταφορών. Σύμφωνα με το οικείο άρθρο 13, παράγραφος 1, η προθεσμία για τη συμμόρφωση προς την οδηγία έληγε την 1η Ιανουαρίου 1995.

3. Με απόφαση της 5ης Ιουλίου 1995², το Δικαστήριο ακύρωσε την εν λόγω οδηγία, ορίζοντας, ωστόσο, ότι τα αποτελέσματα της οδηγίας διατηρούνται έως ότου το Συμβούλιο εκδώσει νέα οδηγία.

4. Η Γαλλική Δημοκρατία δεν αμφισβητεί την παράβαση. Περιορίζεται μόνο στην παρατήρηση ότι η καθυστέρηση της μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο οφείλεται στις σοβαρές δυσχέρειες οικονομικοκοινωνικής φύσεως που αντιμετωπίζει ο τομέας των οδικών μεταφορών. Ειδικότερα, η μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο να συνεπαγόταν αύξηση του κόστους για τους μεταφορείς και θα επιδείνωνε, ως εκ τούτου, μια κατάσταση μεγάλης κοινωνικής εντάσεως, με κίνδυνο να επηρεαστεί η προσηύχουσα λειτουργία μιας ουσιαστικής υπηρεσίας για την εθνική οικονομία. Επιπλέον, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτεροτήτων που χαρακτηρίζουν τη γαλλική αγορά, η μη μεταφορά της οδηγίας δεν προκάλεσε καμία στρέβλωση του ανταγωνισμού. Η καθής κυβέρνηση δηλώνει, ωστόσο, ότι προτίθεται να προβεί στη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο το συντομότερο δυνατόν.

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η ιταλική.
1 — ΕΕ L 279, σ. 32.

2 — Υπόθεση C-21/94, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1995, σ. I-1827).

5. Όμως, φρονώ ότι τα επιχειρήματα της Γαλλικής Κυβερνήσεως δεν αποβλέπουν τόσο στην αντίκρουση των αιτημάτων της Επιτροπής όσο στην έκθεση των λόγων που δικαιολογούν την παράβαση. Εν πάση περιπτώσει, κατά πάγια νομολογία, οι δυσχέρειες που επικαλείται το καθού κράτος μέλος δεν εξαλείφουν την παράβαση³.

6. Προτείνω, ως εκ τούτου, στο Δικαστήριο να δεχθεί την προσφυγή και να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

3 — Βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 7ης Δεκεμβρίου 1995, C-52/95, Επιτροπή κατά Γαλλίας (Σύλλογή 1995, σ. I-4443).